

ovidiu oana-pârâu

Alteritate

Versuri

2005-2019

WWW.CORES.NET

Sunt pretutindeni...

Sunt pretutindeni, dar și nicăieri,
Ca raza împlinită-n bob de struguri,
Ori devenirea încrustată-n muguri,
Ocean nețarmurit pentru năieri.

Fărâma de astral ori înierbat,
Străjer plâpând al picului de rouă,
Cristalul împletit în cerga nouă,
Ori susur peste steiuri murmurat.

Hultanul priveghind peste zenit,
Sunt boare, blând țesută pe armindeni,
Din nicăieri descins în pretutindeni
Și prin cuvânt înscris în infinit.

11 octombrie 2017

Strigoii

Sosesc strigoii, ne-mpăcare
în jocul lor,
se culcușesc cu nerăbdare
în trupul hâd,
Ar nemuri. Devoratoare,
orele râd
a nemișcare,
într-un cadran nepăsător.

Comând printre nelumi. Tresare,
apăsător
și dezlânat, dintre frunzare,
un glas năuc.
O gătită dezlegare,
infamul cuc
bocește surd, a nechemare,
blestemător.

În întuneric, pe cărare,
se sting ușor
ecourile, fiecare,

Schița de portret de mai sus am extins-o cu mijloace proprii și v-o înfățișez în volumul ALTERITATE, aferent lunii Noiembrie 2019. În el încerc să mă înfățișez pe mine cel care a primit cu ezitare truda cuvântului scris și care își deretică prin suflet la capătul a 15 ani de conviețuire cu muzele.

M-a schimbat scrisul?

Sunt tot eu cel care a semnat fiecare dintre cele 26 titluri de mai sus? Pare că nu sunt eu în măsură să răspund acestei întrebări.

Știu sigur însă că semnătura ovidiu oana-pârâu a adus în viața mea nenumărați prieteni iubitori ai fotografiilor prin cuvânt.

Vă mulțumesc pentru toată susținerea!

Ovidiu Oana-pârâu Mai 2005 – Noiembrie 2019

Cuprins

5	Cuvânt înainte al autorului
11	Fratelui meu Nicolae OANA
13	Nesfârșitul început
14	Am renăscut bătrân
15	Eu trec dinspre mine spre iarnă
16	De ce aș fi?
17	Român din miez de țară
19	Jarul lunii
20	Sunt pretutindeni...
21	Strigoii
23	Curcubeu de neculoare
24	semne
25	Spes mortis
26	Eu mă mint!
27	Vină
28	Ceasuri lungi de nevisare
29	Autoportret
30	nesaț

- 31 Ceața roșie
- 32 Încorbire
- 33 Călăul n-are vină!
- 34 cap de mort (acherontia atropos)
- 35 Umbra în giulgiu învelită
- 36 Te-ai scris în mine, Primăvară!
- 37 Reavăn pământ
- 38 O mână știe...
- 40 Povară de ghiocci
- 41 Să-ți fie de leac, Lazăre!
- 42 Știi, mamă?
- 43 Bătrânii
- 44 Șfeșnicul meu...
- 45 Leagă-mi mâinile cu vânt!
- 46 Cosaș prin lanul de cuvinte
- 47 Lanțul de sânge
- 48 Fărâmele de timp
- 49 Lacăt pus pe veșnicie
- 50 ...ins
- 51 Câți dintre noi?
- 52 Mic dejun cu îngeri
- 53 Cum e Crăciunul, dincolo?
- 54 Crăciunul în valea tăcerii.
- 56 Înzilit

- 57 Ce dor te poartă?
- 58 Avatar
- 59 O altfel de clepsidră
- 61 Infinitul început
- 62 Cine ești tu?
- 64 Vlăstarul fără nume
- 67 Răzbună-mă, iarnă!
- 68 mi-e giulgiu tăcerea mirată
- 69 Darul lui Thanatos
- 70 Fiecare, altfel
- 71 Am devenit Dragoste
- 72 iarbă-nrourată
- 73 Lăstare frânte
- 74 La fulgi
- 75 Avuție
- 77 Nu-mi mai sunt destul
- 78 Arca iluzorie
- 79 Straja hămesită
- 81 Umbre de sfinți
- 82 Tenebră-n ființă
- 83 Zorii, repetabila-mplinire
- 84 Rănind lumina
- 85 Lumina zidită
- 86 Vis de verde fir

- 87 Pășim din noi, cu noi
- 88 Blestem
- 89 Aripă frântă
- 90 Ce-a mai rămas?
- 91 Mai e un cât
- 92 Să-ți spun?
- 93 Risipitorii-ntregului avut
- 94 alteritate
- 95 Alintă-mă cu infinitul!
- 96 Lut, din lut, în lut
- 98 Da! Sunt nebun!
- 100 Visul lutului
- 101 Monstrul din lut
- 103 Ruginit-ai, ruginit!
- 104 Pe plaja fără nume
- 105 Scaieții iernii
- 106 Mărturisirea bradului
- 107 Infinita împlinire
- 108 Sorbind tăceri
- 109 Vorbe în jug de vers cuminte
- 110 Totul și nimic
- 111 Aș vrea să scriu!
- 112 Vină
- 113 taină

- 114 Proscrisul
- 115 Avatar
- 116 Curg infinindu-mă prin trupde muză
- 117 Eu nu mai pot muri
- 118 Eu, niciodată!
- 120 Oglinda apei
- 121 Dă-mi, bradule!
- 122 Voi fi bătrân, ca Tine, Doamne!
- 124 Călătorind după lumină!
- 125 Când voi muri
- 126 Bun rămas!
- 127 Și astfel...
- 128 Normalitatea imorală
- 129 Mă-ntrepătrund cu cerul
- 131 Viitorul nenăscut
- 132 Repetabila-ntrebare
- 133 Vremelnice început
- 134 Oglinda goală
- 135 Statera dolosa
- 136 Arcă pentru spirit
- 137 Țării
- 137 (Nu-ți pot fi altceva decât îmi ești!)
- 138 Nimicul se-plinește
- 140 CUVÂNT DE ÎNCHEIERE

- 140 Fugarul
- 144 Post Scriptum
- 144 Noaptea din mine
- 145 Curriculum vitae
- 147 Biografie literară ovidiu oana-pârâu

Am renăscut bătrân

La prima-nfățișare, sub razele caline,
Un scâncet, poate plânset, tertipuri pentru sân...
Atâta vânzoleală, imagini opaline,
Prea mult par pentru mine, dar, fost-a să rămân.
Plăpânda arătare, un boț de lut hapsân
Pictând autografe pe scutece caline,
Doi ochi căprui învârte sub scalpul său de spân
Cerșind îmbrățișarea, blând, somnul să-l aline.

O ursitoare hâtră citea din sibiline:
– Țst prunc are o cale pe care larii-l mân!
Privirea lui întrupă priveliști acviline,
Am să-l numesc Ovidiu, de ce să mai amân?
Metamorfoze, stihuri, povești capitoline
Va fi să le rescrie în graiul lui, român,
El, numai celui veșnic și muzei să se-ncline!
Acesta mi-a fost datul, am renăscut bătrân!

Colibița, august 2019

Eu trec dinspre mine spre iarnă

Eu trec dinspre mine spre iarnă pe gheața
Crescută pe câmpul în care, eu prunc,
Cu turma slobodă în lan de perunc,
Lăsam nemurirea să-mi mângâie fața.
Credeam cu tărie în cerga de stele
Ascunsă privirii de astrul grăbit
Să-mi rânduie nadă un nou răsărit
De prins în cununile de găgățele.
Furtună? Râdeam când venea câte-un tunet
Nătâng după biciul luminii și șchiop.
Târzie tiradă, mofluz și miop,
Ecoul mai durduie rar stropi de sunet.
Sub ghețuri strivit este astăzi ponorul,
Stăpân al deșertului rece e dorul.

26 decembrie 2018

De ce aș fi?

De ce aș fi ce n-am mai fost,
Un cuib de pasăre stingheră,
Ori, rătăcind, coleopteră,
Cu negrul nopții adăpost?

De ce aș fi eu adăpost
Pentru o pasăre stingheră,
O, rătăcind, coleopteră
Sau orice altceva n-am fost?
De ce?

10 aprilie 2019

Român din miez de țară

Zicere:

Când brazii nu mai picură acel bob de rășină
vom fi uitat demult ce-i vatra.

Să nu te superi, scumpă mamă!
Credință mi-este ce-o să zic:
Spre munți privirea mi-o ridic,
Și măreția lor mă cheamă.

I-am colindat și știu cum sună
Tăceri, izvor de nefiresc,
Și ciripitul îngeresc
Din glia Oltului, străbună.

Întâi am învățat tăria
Din neclintirile de stei,
Iar brazii, codrilor fuștei,
Țeseau pe el temeinicia.

Pâraie cară-n jos rășină
Spre feciorașul din Hășmaș,

Cel molcom râu la Făgăraș
Și stirpei noastre rădăcină.

Gândul se-ntoarce și spre tata
Pe lanț de sânge, fiul lui,
Frați, Munții Făgărașului
Și Țara Oltului, surata.

Nu v-am făcut, pribeag, de-ocară!
Cu depărtările-călău,
Legat prin nume de Părâu
Sunt tot român din miez de țară.

1 iulie 2019

Jarul lunii

Negrul nopții mă despică,
Jarul rece se strecoară,
Între mine și afară-i
Doar un înveliș de frică,

Tânguită, se înspică,
Răcnet mut mă împresoară,
Duhul grinzii se presară,
Tremurul, odihna-mi strică.

Plânge apa din ulcică,
Țipă buha într-o doară,
Ger în oasele-mi coboară,
Mort, curajul meu abdică.

25 aprilie 2017